

Sygnatura akt IV P 36/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Staszkiwicz

Ławnicy: I. Z., M. D.

Protokolant Arkadiusz Orzechowski

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2013r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa **E. Z.**

przeciwko **R. – (...) Spółka Jawna z siedzibą w R.**

o ustalenie, wynagrodzenie za pracę, wydanie świadectwa pracy

I. ustala, że powódka E. Z. była zatrudniona u strony pozwanej R. – (...) Spółka Jawna z siedzibą w R. na podstawie umowy o pracę w okresie od dnia 01 czerwca 2011 r. do dnia 09 września 2011 r.;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.020 zł (dwa tysiące dwadzieścia złotych), tytułem wynagrodzenia za pracę;

III. nakazuje stronie pozwanej wydać powódce świadectwo pracy za okres zatrudnienia od dnia 01 czerwca 2011 r. do dnia 09 września 2011 r. – w terminie 7 dni od daty uprawomocnienia się wyroku w niniejsze sprawie;

IV. nadaje wyrokowi w punkcie II rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 1.924 zł;

V. zasądza od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze kwotę 101 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powódka była ustawowo zwolniona;

VI. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 510 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powódka E. Z. w pozwie wniesionym przeciwko (...) Spółka jawna DW (...) w P. domagała się wydania świadectwa pracy, jak również zaległego wynagrodzenia w kwocie 2.020 zł. Wskazała, że była zatrudniona w DW (...) w P. w okresie od dnia 01 czerwca 2011 r. do dnia 09 września 2011 r. Została zatrudniona przez E. B.. Za okres przepracowany powinna otrzymać kwotę 2.020 zł, jednak pieniędzy tych nie otrzymała. Nie wydano jej również świadectwa pracy. W dniu 01 lipca 2011 r. została jej podbita legitymacja ubezpieczeniowa.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana R. – (...) Sp. jawna z siedzibą w R., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu strona pozwana wskazała, że w dniu 01 czerwca 2011 r. zostało ustalone między stronami wykonywanie przez powódkę, na podstawie umowy zlecenia, obowiązków sprzątaczkę w Ośrodku (...) w P. z wynagrodzeniem w wysokości 8 zł za przepracowaną godzinę. Zgodnie z ustaleniami powódka przystąpiła do wykonywania obowiązków i zobowiązała się do dostarczenia stosownych dokumentów umożliwiających sporządzenie stosownej umowy. Powódka bagatelizowała potrzebę sformalizowania

istniejącego stosunku prawnego, zaś po żądaniu podania danych porzuciła obowiązki i zaprzestała świadczenia usług, co miało miejsce w ostatnich dniach sierpnia 2011 r., nie zaś w dniu 09 września 2011 r. wskazanym w pozwie. W ocenie reprezentantów strony pozwanej, niechęć powódki do sformalizowania umowy brała się z faktu posiadania statutu osoby bezrobotnej poszukującej pracy, pobierania z Urzędu Gminy w P. zasiłków oraz probiernia przez męża powódki z tytułu pracy w Niemczech zasiłków na niepracującą żonę. Powódce zostało wypłacone wynagrodzenie w wysokości 2.336 zł, po potrąceniu zaliczek i składek.

W piśmie z dnia 07 maja 2012 r. pełnomocnik powódki wskazał, że stroną pozwaną w niniejszym postępowaniu jest R. – (...) Sp. jawna z siedzibą w R. i podtrzymał żądanie pozwu w całości.

Na rozprawie w dniu 10 lipca 2012 r. pełnomocnik powódki wskazał, że powódka wniosła o zasądzenie brakującej części wynagrodzenia w wysokości 2.020 zł, ustalenie, że strony łączył stosunek pracy oraz wydanie świadectwa pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przed dniem 01 czerwca 2011 r. E. Z. uzgodniła z E. B., (...) spółki (...) – (...) Sp. jawna z siedzibą w R., że zostanie zatrudniona w (...) w P. prowadzonym przez tą spółkę. E. Z. miała zajmować się w tym ośrodku sprzątaniami i gotowaniem. Ustaliła z E. B., że będzie zarabiać 8 zł za godzinę.

Dowód: zeznania powódki E. Z. k. 83v-85,

częściowo zeznania przedstawiciela strony pozwanej E. W. –

B. k. 85-86,

częściowo zeznania przedstawiciela strony pozwanej J. K.

k. 86v;

W dniu 01 czerwca 2011 r. E. Z. podjęła pracę w (...) w P.. Fakt ten zgłosiła w Powiatowym Urzędzie Pracy w J., gdzie wcześniej była zarejestrowana jako osoba bezrobotna.

Dowód: informacje PUP k. 51 i 57,

zeznania powódki E. Z. k. 83v-85,

częściowo zeznania przedstawiciela strony pozwanej E. W. –

B. k. 85-86,

częściowo zeznania przedstawiciela strony pozwanej J. K.

k. 86v;

E. Z. wykonywała czynności zlecane jej przez E. B., która mieszkała w (...), a także pod jej nadzorem. E. Z. stawiała się do pracy o godzinie wyznaczonej jej przez E. B.. Kiedy w ośrodku byli turyści, E. Z. pracowała w kuchni i zajmowała się przygotowywaniem śniadań i obiadokolacji. W sytuacji, kiedy w ośrodku nie było gości, wówczas E. Z. zajmowała się pracami porządkowymi. Był też prowadzony catering dla (...) w P.. Zdarzało się, że E. Z. miała przerwy w pracy wynoszące 2 – 3 godziny w ciągu dnia. Przerwy te były ustalane z E. B.. W kuchni znajdował się zeszyt, w którym E. Z. zapisywał swoje godziny pracy. W domu prowadziła własny zeszyt, w którym notowała godziny pracy.

Dowód: kopie kart z zeszytu k. 39-44,

kopie kart z zeszytu w kopercie na k. 73,

zeznania powódki E. Z. k. 83v-85;

E. Z. otrzymała wynagrodzenie za pracę wykonaną do końca lipca 2011 r. Zdarzało się, że pobierała od E. B. zaliczki na poczet wynagrodzenia w kwotach 100, 200, 300 zł. Nigdy nie kwitowała odbioru kwot pieniędzy.

Dowód: kopie kart z zeszytu k. 39-44,

kopie kart z zeszytu w kopercie na k. 73,

zeznania powódki E. Z. k. 83v-85,

częściowo zeznania przedstawiciela strony pozwanej E. W. –

B. k. 85-86,

częściowo zeznania przedstawiciela strony pozwanej J. K.

k. 86v;

E. Z. pracowała w (...) do dnia 09 września 2011 r., po czym zrezygnowała z pracy z uwagi na to, że nie otrzymywała wynagrodzenia za pracę od miesiąca sierpnia. Przed tym dniem E. Z. uprzedzała E. B., iż nie będzie wykonywała pracy, jeśli nie otrzyma stosownego wynagrodzenia za pracę.

Dowód: kopie kart z zeszytu k. 39-44,

kopie kart z zeszytu w kopercie na k. 73,

zeznania powódki E. Z. k. 83v-85,

częściowo zeznania przedstawiciela strony pozwanej E. W. –

B. k. 85-86,

częściowo zeznania przedstawiciela strony pozwanej J. K.

k. 86v;

E. Z. nie otrzymała wynagrodzenia za pracę w wysokości 2.020 zł. Do końca zatrudnienia nie otrzymała pisemnej umowy o pracę, a później także świadectwa pracy.

Dowód: kopie kart z zeszytu k. 39-44,

kopie kart z zeszytu w kopercie na k. 73,

zeznania powódki E. Z. k. 83v-85;

Od 2008 r. E. Z. oraz jej rodzina nie korzystali z pomocy finansowej Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w P..

Dowód: informacja k. 50.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka E. Z., po sprecyzowaniu swoich żądań, domagała się ustalenia istnienia stosunku pracy w okresie od dnia 01 czerwca 2011 r. do dnia 09 września 2011 r., którego stronami miały być strony niniejszego postępowania, zasądzenia

na jej rzecz części należnego wynagrodzenia za ten okres w wysokości 2.020 zł oraz wydania świadectwa pracy za okres zatrudnienia.

Wobec takiej treści żądań powódki, w pierwszej kolejności należało zatem ustalić, czy miała ona interes prawny, aby domagać się ustalenia istnienia stosunku pracy. Roszczenie to powódka oparła bowiem na treści art. 189 kpc, zgodnie z którym powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. W ocenie Sądu, powódka wykazała istnienie takiego interesu prawnego. Sąd orzekający w niniejszym postępowaniu w pełni popiera bowiem stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2009 r. (II P 156/09, LEX nr 577459), że „skoro sam ustawodawca wyodrębnił jako samodzielną sprawę o ustalenie stosunku pracy (art. 23(1) k.p.c., art. 461 § 1(1) k.p.c., art. 63(1) k.p.c.), to oznacza to, że są to regulacje szczególne do art. 189 k.p.c. i potwierdzają jedynie, że w takim powództwie o ustalenie zawsze zawiera się interes prawny, o który chodzi w tym przepisie. W sporze o istnienie stosunku pracy, żądanie jego ustalenia zawsze stanowi o żywotnym prawie (interesie) powoda pracownika nie tylko aktualnym lecz i przyszłym, nie tylko w sferze zatrudnienia lecz i ubezpieczenia społecznego”.

W niniejszej sprawie powódka domagała się również zasądzenia części wynagrodzenia za pracę za okres od dnia 01 czerwca 2011 r. do dnia 09 września 2011 r., a także wydania świadectwa pracy za ten okres, a zatem niewątpliwie miała ona interes prawny w tym, aby domagać się ustalenia istnienia stosunku pracy w tym okresie.

Następnie należało zbadać, czy stosunek prawny łączący strony był stosunkiem pracy, czy też stosunkiem opartym na podstawie umowy cywilnoprawnej. Strona pozwana, w toku rozprawy, przyznała okoliczność, że powódka wykonywała pracę w (...) w P., prowadzonym przez R. – (...) Sp. jawna z siedzibą w R., w okresie od dnia 01 czerwca 2011 r. do dnia 09 września 2011 r. Sporny pozostawał jednak rodzaj tego stosunku prawnego i podstawa jego nawiązania.

Zgodnie z treścią art. 22 § 1 kp, przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca – do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

W ocenie Sądu, stosunek łączący strony postępowania spełniał kryteria charakterystyczne dla stosunku pracy, a mianowicie: konieczność osobistego wykonywania pracy, podporządkowanie pracownika pracodawcy, wykonywanie pracy na rzecz pracodawcy i na jego ryzyko, odpłatność. Z ustaleń Sądu wynika, że powódka była zobowiązana do osobistego wykonywania pracy na rzecz i ryzyko strony pozwanej, była podporządkowana poleceniom strony pozwanej, wydawanym jej przez wspólnika E. B., jak również miała otrzymać za wykonaną pracę wynagrodzenie w umówionej wysokości, tj. 8 zł za godzinę.

Dokonując ustaleń faktycznych w powyższym zakresie Sąd oparł się na zeznaniach powódki, które ocenił jako wiarygodne. Stanowisko powódki w niniejszym postępowaniu należało ocenić jako konsekwentne i spójne. Powódka wskazywała, że otrzymała od E. B. obietnicę zatrudnienia w (...) w P. i miała otrzymać umowę o pracę na czas nieokreślony. Zaprzeczyła, aby w okresie wykonywania pracy w tym ośrodku była jej przedstawiana do podpisania umowa o dzieło lub umowa zlecenia. Z zeznań powódki wynika przy tym, że w okresie wskazanym w pozwie wykonywała czynności zlecane jej przez E. B., a także pod jej nadzorem. E. Z. stawiała się do pracy o godzinie wyznaczonej jej przez E. B.. Kiedy w ośrodku byli turyści, to powódka pracowała w kuchni i zajmowała się przygotowaniem śniadań i obiadokolacji. W sytuacji, kiedy w ośrodku nie było gości, wówczas zajmowała się pracami porządkowymi. Był też prowadzony catering dla (...) w P.. Zdarzało się, że powódka miała przerwy w pracy wynoszące 2 – 3 godziny w ciągu dnia. Przerwy te były jednak ustalane z E. B..

Sąd ocenił zeznania powódki jako wiarygodne, albowiem znajdowały one w pewnej części potwierdzenie w zeznaniach świadków H. G., A. K., I. S., A. A. i B. O.. Świadczy ci potwierdzili opisywany przez powódkę rodzaj pracy wykonywanej przez nią w tym ośrodku oraz sposób jej wykonywania. Świadek A. K. zeznała przy tym, że powódka

miała zawrzeć umowę o pracę, choć nie wiedziała, czy umowa taka została zawarta. A. A. i B. O. potwierdzili, że powódka pracowała w tym ośrodku, choć nie mieli wiedzy, na jakiej podstawie była tam zatrudniona.

Sąd nie dał natomiast wiary twierdzeniom przedstawicieli strony pozwanej E. B. i J. K.. Należało przede wszystkim stwierdzić, że stanowisko strony pozwanej w niniejszym postępowaniu nie było konsekwentne w zakresie charakteru zatrudnienia powódki oraz okresu tego zatrudnienia. W odpowiedzi na pozew strona pozwana wskazała, że w dniu 01 czerwca 2011 r. zostało ustalone między stronami wykonywanie przez powódkę, na podstawie umowy zlecenia, obowiązków sprzątaczkę w Ośrodku (...) w P. z wynagrodzeniem w wysokości 8 zł za przepracowaną godzinę. Zgodnie z ustaleniami powódka przystąpiła do wykonywania obowiązków i zobowiązała się do dostarczenia stosownych dokumentów umożliwiających sporządzenie stosownej umowy. Powódka bagatelizowała potrzebę sformalizowania istniejącego stosunku prawnego, zaś po żądaniu podania danych porzuciła obowiązki i zaprzestała świadczenia usług, co miało miejsce w ostatnich dniach sierpnia 2011 r., nie zaś w dniu 09 września 2011 r. wskazanym w pozwie. W ocenie reprezentantów strony pozwanej, niechęć powódki do sformalizowania umowy brała się z faktu posiadania statutu osoby bezrobotnej poszukującej pracy, pobierania z Urzędu Gminy w P. zasiłków oraz pobierania przez męża powódki z tytułu pracy w Niemczech zasiłków na niepracującą żonę. Z kolei na rozprawie w dniu 12 lutego 2013 r. przedstawicielka strony pozwanej E. B. potwierdziła, że powódka pracowała w (...) w okresie od 01 czerwca 2011 r. do 09 września 2011 r., przy czym odbywało się to na podstawie ustnej umowy zlecenia. Zeznała przy tym, iż wiosną 2011 r. chciała zatrudnić powódkę na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na pełen etat. Powódka przystała na tą propozycję, ale nie dostarczyła stosownych dokumentów.

Należy jeszcze raz wskazać, że powyższe twierdzenia nie są w pełni konsekwentne, jak również nie znajdują odzwierciedlenia w dokumentach zgromadzonych w sprawie. Z informacji udzielonej przez Gminny Ośrodek Pomocy (...) w P. wynika, że od 2008 r. E. Z. oraz jej rodzina nie korzystali z pomocy finansowej tego ośrodka. Z kolei z informacji udzielonej przez Powiatowy Urząd Pracy w J. wynika, że powódka zgłosiła w urzędzie fakt podjęcia zatrudnienia w (...) od dnia 01 czerwca 2011 r., co skutkowało jej wyrejestrowaniem z ewidencji osób bezrobotnych. Ponownie figurowała w tej ewidencji w okresie od 11 października 2011 r. do 01 stycznia 2012 r. Powyższe informacje ewidentnie stoją w sprzeczności z twierdzeniami strony pozwanej, iż powódce nie zależało na sformalizowaniu łączącej strony umowy z uwagi na statut osoby bezrobotnej oraz korzystanie z pomocy społecznej. Treść powyższych informacji uwiarygodnia natomiast, zdaniem Sądu, stanowisko powódki, iż uzgodniła ona ze stroną pozwaną zawarcie umowy o pracę i podjęcie na tej podstawie pracy od dnia 01 czerwca 2011 r.

Powyższe okoliczności w sposób jednoznaczny wskazują zatem, iż strony łączył stosunek pracy opisany w art. 22 kp. W okresie od dnia 01 czerwca 2011 r. do dnia 09 września 2011 r. powódka wykonywała bowiem na rzecz strony pozwanej pracę określonego rodzaju, pod jej kierownictwem i na jego ryzyko, w miejscu i czasie przez pozwaną wyznaczonym, a strona pozwana miała wypłacać powódce z tego tytułu ustalone wynagrodzenie.

Z tych względów Sąd uwzględnił żądanie powódki i ustalił, że strony łączył stosunek pracy w okresie od dnia 01 czerwca 2011 r. do dnia 09 września 2011 r.

W konsekwencji Sąd uznał również za zasadne roszczenie powódki o zasądzenie na jej rzecz części należnego wynagrodzenia za powyższy okres zatrudnienia. Powódka domagała się z tego tytułu kwoty 2.020 zł, przy czym było to wynagrodzenie za pracę wykonaną w miesiącach sierpniu i wrześniu 2011 r. Wprawdzie strona pozwana stwierdziła, iż to roszczenie powódki jest bezzasadne, albowiem z dochodzoną kwotą powinna być zbilansowana zaliczka wypłacona powódce w wysokości 1.958 zł. Strona pozwana nie przedstawiła jednak żadnego dowodu na to, że powyższa kwota faktycznie została powódce wypłacona. Dochodzona przez powódkę kwota mieści się w kwocie stanowiącej iloczyn ilości godzin przepracowanych przez powódkę w miesiącach sierpniu i wrześniu 2011 r., wynikających z kopii kart z zeszytu na k. 39-44 akt sprawy, oraz stawki wynagrodzenia wynoszącej 8 zł za godzinę. Iloczyn ten wynosi bowiem 2.084 zł uwzględniając zaliczki wypłacone powódce, a wskazane w kserokopiach tych kart.

Sąd uwzględnił również żądanie powódki dotyczące wydania świadectwa pracy i nakazał stronie pozwanej wydać powódce świadectwo pracy za okres zatrudnienia od dnia 01 czerwca 2011 r. do dnia 09 września 2011 r. – w terminie 7 dni od daty uprawomocnienia się wyroku w niniejszej sprawie.

Sąd nadał wyrokowi w pkt. II rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 1.924 zł (odpowiadającej wysokości wynagrodzenia powódki za miesiąc sierpień 2011 r.), na podstawie art. 477² § 1 kpc, zgodnie z którym sąd, zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy, z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika.

Sąd na podstawie art. 113 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zasądził od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 101 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powódka była ustawowo zwolniona ($2.020 \text{ zł} \times 5\% = 101 \text{ zł}$).

Z uwagi na to, że powódka była reprezentowana w niniejszym postępowaniu przez zawodowego pełnomocnika, stosownie do art. 98 § 1 i 3 kpc i § 6 pkt. 3 w zw. z § 12 ust. 1 pkt. 2 i § 12 ust. 1 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 510 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego ($450 \text{ zł} + 60 \text{ zł} = 510 \text{ zł}$).